Rok VIII | Poznań, 1 listopada 1950 | Nr 21

Wychodzi 2 razy w miesiącu

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-945/113
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . . zł 480
kwartalnie . . . . . zł 120
pojedynczy numer . zł 25

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . . zł 10
napis: 1 słowo . . zł 20
reklamy 1 cm² . . . zł 40

Ważne dla nauczycieli

W Dz. U. R. P. Nr 39 z dnia 7 września 1950 r. poz. 353 ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 wprowadzające zmiany w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85 dotyczącym uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, wskutek czego rozporządzenie z dnia 19 lutego 1949 r. brzmi obecnie jak następuje:

Na podstawie art. 5 pkt 2 i 3, art. 6, 7, 8 ust. 1, art. 24 i 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają nauczyciele i wychowawcy, objęci art. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich — z wyjątkami, wynikającymi z ust. 2.

2. Przepisy §§ 24 i 25 stosuje się wyłącznie do nauczycieli, wychowawców i asystentów zatrudnionych w szkołach, zakładach i przedszkolach oraz na kursach, podległych Ministrowi Oświaty.

Dział I.

Stawki uposażenia zasadniczego.

§ 2. Stawki uposażenia zasadniczego, przewidzianego w art. 4 pkt. 4 ustawy, powołanej w § 1, określa się jak następuje:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
1	21.500
2	18.500
3	15.500
4	14.300
5	13.000
6	12.200
7	11.300

Dział II.

Zasady zaszeregowania i przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia.

§ 3. 1. Wychowawczynie przedszkoli, posiadające przepisane kwalifikacje, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 7, po trzech latach służby — grupy 6, po dziewięciu latach służby — grupy 5, po osiemnastu latach służby — grupy 4, po dwudziestu siedmiu latach służby — grupy 3.

2. Wychowawczynie przedszkoli, posiadające obok kwalifikacji przepisanych również kwalifikacje do nauczania w szkołach ogólnokształcących typu podstawowego, oraz wychowawczynie przedszkoli, posiadające ukończone liceum dla wychowawczyń przedszkoli, otrzymują uposażenie określone w § 6.

3. Wychowawczynie przedszkoli nie posiadające przepisanych kwalifikacji otrzymują uposażenie grupy 7.

§ 4. 1. Wychowawcy państwowych domów dziecka, posiadający przepisane kwalifikacje, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 6, po ukończeniu zaś trzech lat służby i po zdaniu egzaminu kwalifikowanego — uposażenie grupy 5, po dziewięciu latach służby — grupy 4, po osiemnastu latach służby — grupy 3, po dwudziestu siedmiu latach służby — grupy 2.

2. Wychowawcy państwowych domów dziecka, nie posiadający przepisanych kwalifikacji, otrzymują uposażenie grupy 7.

§ 5. 1. Kierownicy państwowych domów dziecka, posiadający przepisane kwalifikacje, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 4, po ukończeniu trzech lat służby i zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego — uposażenie grupy 3, po dwunastu latach służby — grupy 2, po dwudziestu jeden latach służby — grupy 1.

2. Kierownicy państwowych domów dziecka, którym kwalifikacje przyznane zostały w trybie wyjątkowym, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 5, po ukończeniu trzech lat służby i zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego — uposażenie

grupy 4, po dwunastu latach służby — grupy 3, po dwudziestu jeden latach służby — grupy 2.

§ 6. Nauczyciele szkół ogólnokształcących i szkół ćwiczeń, posiadający przepisane dla nauczycieli szkół typu podstawowego kwalifikacje do nauczania otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 6, po ukończeniu trzech lat służby i po uzyskaniu kwalifikacji do ustalenia — uposażenie grupy 5, po dziewięciu latach służby — grupy 4, po osiemnastu latach służby — grupy 3, po dwudziestusiedmiu latach służby — grupy 2.

§ 7. Nauczyciele szkół ogólnokształcących, szkół ćwiczeń i szkół specjalnych ogólnokształcących posiadający oprócz kwalifikacyj określonych w § 6 ukończony państwowy wyższy kurs nauczycielski lub równorzędny egzamin zawodowy określony przez Ministra Oświaty, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 6, po trzech latach służby — grupy 4, po piętnastu latach służby — grupy 3, po dwudziestuczterech latach służby — grupy 2.

§ 8. Nauczyciele szkół ogólnokształcących, szkół ćwiczeń, oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, posiadający oprócz kwalifikacji określonych w § 6 ukończone Państwowe Pedagogium, Państwowy Instytut Robót Ręcznych, Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej, Instytut Wychowania Fizycznego, Konserwatorium Muzyczne (Wydział Nauczycielski) lub jeden z zakładów równorzędnych określonych przez Ministra Oświaty, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 5, po trzech latach służby i uzyskaniu kwalifikacji do ustalenia — uposażenie grupy 4, po dziewięciu latach służby — grupy 3, po osiemnastu latach służby — grupy 2, po dwudziestusiedmiu latach służby mogą być awansowani do grupy 1.

§ 9. Nauczyciele szkół ogólnokształcących, szkół ćwiczeń, oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, posiadający oprócz kwalifikacji określonych w § 6 zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 4, a po ukończeniu trzech lat służby i uzyskaniu kwalifikacji do ustalenia — uposażenie ustalone w § 10.

§ 10. Nauczyciele szkół ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli, posiadający kwalifikacje przewidziane ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr 92, poz. 864) z późniejszymi zmianami — z wyjątkiem nauczycieli rysunków, prac ręcznych, śpiewu i muzyki oraz wychowania fizycznego, nie mających matury licealnej (gimnazjalnej dawnego typu lub seminaryjnej) i ukończonych co najmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 4, po trzech latach służby — grupy 3, po dwunastu latach — grupy 2 i po dwudziestu jeden latach służby — grupy 1.

§ 11. Nauczyciele szkół ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli, posiadający kwalifikacje przewidziane ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr 92, poz. 864) z późniejszymi zmianami, a nauczający rysunków, prac ręcznych, śpiewu i muzyki oraz wychowania fizycznego, nie mający matury licealnej (gimnazjalnej dawnego typu lub seminarialnej) i ukończonych co najmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, otrzymują uposażenie określone w § 8.

§ 12. 1. Niewykwalifikowani nauczyciele szkół ogólnokształcących otrzymują uposażenie grupy 6, a jeżeli uczą w szkołach ogólnokształcących stopnia licealnego — uposażenie grupy 5.

2. Niekwalifikowani nauczyciele szkół ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli, posiadający zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie grupy 4.

3. Niekwalifikowani nauczyciele zakładów kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli otrzymują uposażenie grupy 5.

4. Minister Oświaty określi szkoły i zakłady oraz egzaminy, których ukończenie lub złożenie stanowi dowód posiadania studiów wyższych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 13. 1. Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych otrzymują uposażenie określone w § 7.

2, Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych, posiadający ukończone Państwowe Pedagogium, Państwowy Instytut Robót Ręcznych, Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej, Instytut Wychowania Fizycznego, Konserwatorium muzyczne (Wydział Nauczycielski), Seminarium Gospodarcze w Snopkowie w latach od 1925 do 1936 lub Prywatną Szkołę Gospodarczą Żeńską w Snopkowie, Towarzystwa Gospodarczego Wykształcenia we Lwowie od roku 1936 albo inny zakład określony przez Ministra Oświaty — otrzymują uposażenie określone w § 8.

3. Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych, posiadający zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie określone w § 10.

„§ 13a. Nauczyciele szkół przysposobienia zawodowego (przemysłowego i morskiego) oraz średnich szkół rolniczych otrzymują uposażenie oraz przechodzą do wyższych grup uposażenia na zasadach określonych dla nauczycieli niższych szkół zawodowych."

§ 14. 1. Kwalifikowani nauczyciele państwowych i publicznych średnich szkół zawodowych posiadający zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie określone w § 10.

2. Kwalifikowani nauczyciele państwowych i publicznych średnich szkół zawodowych, nie posiadający studiów wyższych, otrzymują uposażenie określone w § 8.

„§ 14a. Nauczyciele ośrodków szkolenia zawodowego, szkół przemysłowych, szkół mistrzów, zasadniczych szkół zawodowych, technikum oraz szkół rolniczych, praktyków specjalistów otrzymują uposażenie oraz przechodzą do wyższych grup uposażenia na zasadach określonych dla nauczycieli państwowych i publicznych średnich szkół zawodowych."

§ 14b. 1. Kwalifikowani nauczyciele technikum dla robotników wysuniętych, Państwowego

Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli), posiadający zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe, otrzymują przy mianowaniu uposażenia grupy 3, po 6 latach służby grupy 2, po piętnastu latach służby grupy 1.

2. Kwalifikowani nauczyciele technikum dla robotników wysuniętych, Państwowego Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego, oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli), nie posiadający studiów wyższych, otrzymują uposażenie grupy 4, po trzech latach służby grupy 3, po dwunastu latach służby grupy 2, po 21 latach służby — grupy 1.

3. Niewykwalifikowani nauczyciele technikum dla robotników wysuniętych, Państwowego Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli) otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 4, a jeżeli posiadają studia wyższe — grupy 3."

§ 15, 1. Niekwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy 6, a jeżeli posiadają zakończone przepisanymi egzaminami studia wyższe grupy 4.

(Dokończenie nastąpi)

Baczność emeryci zatrudnieni w samorządzie

Z Państwowego Zakładu Emerytalnego otrzymaliśmy po wysłaniu „Emeryta" z dnia 15 października 1950 r. Nr 20, następujące pismo:

Warszawa, dnia 14 października 1950
Nr O. E. 508/50

Prosze o ogłoszenie w „Emerycie" następującego wyjaśnienia:

W organach b. samorządu terytorialnego była zatrudniona pewna ilość emerytów pobierająca zaopatrzenie emerytalne z P. Z. E.

Z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) emeryci ci, o ile są nadal zatrudnieni i o ile w stosunku do nich mają zastosowanie przepisy § 2 bądź 3 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 r. (Monitor Polski z dnia 13 września 1950 r. Nr A—97, poz. 1221) stali się pracownikami państwowymi o prawno-publicznym stosunku służbowym. Tym samym co do nich mają zastosowanie przepisy art. 10 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) o utracie prawa do zaopatrzenia emerytalnego w przypadku ponownego zatrudnienia emeryta w prawno-publicznej służbie państwowej. Na emerytach ciąży obowiązek zawiadomienia P. Z. E. o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do zaopatrzenia emerytalnego pod rygorem odpowiedzialności z art. 4 ustawy emerytalnej.

Dlatego też emeryci zatrudnieni w Prezydiach Rad Narodowych na podstawie prawno-publicznego stosunku służbowego — powinni natychmiast zawiadomić o tym P. Z. E.

(—) Henryk Sadkowski, Dyrektor Naczelny

Od Redakcji:

Ponieważ art. 25 ustawy emerytalnej ograniczający możność zarobkowania emerytów został uchylony, Redakcja przypuszcza, że powyższe wyjaśnienie odnosi się do tych emerytów, którzy przyjęli w instytucjach samorządowych stałe posady a nie do zatrudnionych tymczasowo w charakterze pracowników kontraktowych. Dopóki emeryci nie pobierają pełnych uposażeń należnych im na podstawie ustawy emerytalnej, pozbawienie ich możności zarobkowania byłoby rażącą niesprawiedliwością, uniemożliwiającą istnienie ludziom chcącym pracować. Czekamy, że Państwowy Zakład Emerytalny powyższe przypuszczenie potwierdzi, zwłaszcza, że postanowienia na które powołuje się wyjaśnienie, nie mówią nic o emerytach, ani o pracy tymczasowej lub kontraktowej a tylko o osobach przejętych do służby w Radach Narodowych ze służby w danych instytucjach samorządowych.

Odnośne przepisy z Monitora i z ustawy emerytalnej przytaczamy poniżej dosłownie:

— : —

„Monitor Polski z dnia 13 września 1950 r. Nr A—97 poz. 1221.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 r. Instrukcja Nr 12 w sprawie unormowania **stosunku służbowego pracowników samorządowych,** którzy przeszli do służby w wydziałach prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 29 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

§ 1. Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się do pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz zatrudnionych przed 13 kwietnia 1950 r. pracowników biur prezydiów rad narodowych z wyjątkiem pracowników:

1. zatrudnionych w przedsiębiorstwach byłych związków samorządu terytorialnego bądź
2. opłacanych z kredytów rzeczowych w formie ryczałtów albo na zasadach układów zbiorowych pracy.

§ 2. Pracownicy samorządowi, którzy przeszli do służby w wydziałach (oddziałach, referatach, urzędach) prezydiów rad narodowych, podlegają w zakresie praw obowiązków wynikających ze stosunku służbowego ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 Nr 11, poz. 72), o ile:

1. **byli poprzednio ustaleni w służbie samorządowej,** albo
2. byli zatrudnieni bez przerwy w związkach samorządu terytorialnego co najmniej od 1 stycznia 1946 r. bądź też
3. w okresie okupacji byli żołnierzami oddziałów wojska Polskiego za granicą, a w ciągu 3 miesięcy od daty powrotu do kraju zostali zatrudnieni w związkach samorządu terytorialnego i pracowali bez przerwy co najmniej od 1 stycznia 1947 r.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach Prezes Rady Ministrów na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) może rozciągnąć przepis § 2 na osoby

nie odpowiadające warunkom punktów 2) i 3) co do ciągłości zatrudnienia lub co do terminu rozpoczęcia pracy.

§ 4. Stosunek pracy pracowników, którzy przeszli do służby w wydziałach (oddziałach, referatach, urzędach) prezydiów rad narodowych, a nie odpowiadają warunkom określonym w §§ 1—3, podlega przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323) lub rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 13 kwietnia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów (—) **Józef Cyrankiewicz**

Art. 10 ustawy emerytalnej:

Do wysługi emerytalnej liczy się czas służby nieprzerwanej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustawie emerytalnej — (bezpłatny urlop, wyjazd zagranicę itp. przyp. Red.).

Emerytowany funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy, **powołany ponownie z urzędu lub na własną prośbę do stałej służby państwowej lub zawodowej wojskowej (reaktywizacja), traci prawo do poprzednio przyznanego mu uposażenia emerytalnego.** Przy ponowym przeniesieniu reaktywowanego w stan spoczynku wymierza mu się uposażenie emerytalne według ostatnio pobieranego uposażenia (art. 17 ustawy), przy czym do wysługi emerytalnej, nabytej przed reaktywizacją, dolicza się cały okres służby, odbytej po reaktywacji.

Art. 4 ustawy emerytalnej:

Osoby które **podstępnie uzyskały zaopatrzenie** lub wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego im na zasadzie niniejszej ustawy oraz osoby, które w byłych państwach zaborczych działały na szkodę interesów narodu polskiego, mogą być pozbawione orzeczeniem dyscyplinarnym prawa do dalszego pobierania tego uposażenia, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej i obowiązku wynagrodzenia szkody wyrządzonej Skarbowi Państwa. Właściwość i tryb postępowania komisyj dyscyplinarnych określa rozporządzenie Rady Ministrów. Minister Skarbu jest uprawniony do natychmiastowego zawieszenia wypłaty całości lub części uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) do czasu uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

W razie pozbawienia osób, określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu, na mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) kwoty, których wypłata została przez Ministra Skarbu zawieszona, ulegają przelaniu na rzecz Skarbu Państwa.

W przypadku pozbawienia emeryta prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego, właściwa władza naczelna może żonie i dzieciom takiego emeryta przyznać stały zasiłek nie przekraczający ich pensji wdowiej lub sierocej.

Kwoty nienależnie pobrane przez emeryta (wdowę, sierotę) tytułem uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd przez zainteresowaną osobę, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej.

Jesień w Komieniu

Murzyn to jest sobie taki pospolity wsiowy kundel, bez rodowodu. Czarny, kudłaty, o pyszczku setera, ogonie wyżła, tułowiu myśliwca, napewno sam nie wie z jakiej pochodzi rasy, wie tylko, że jest psem i że przeznaczeniem jego jest słuchać pana i nie przekraczać zakazu. Lubi bardzo przechadzki w męskim towarzystwie; prawdopodobnie chodził kiedyś na polowania, bo zwęszywszy cośkolwiek staje na baczność i ogląda się na człowieka, wystawia, przysiada, czołga się naprzód na brzuchu i wciąż ogląda się, czeka na strzał. Trzeba widzieć jego strapioną minę, gdy mu się powie: zostaniesz w domu! albo radość, kiedy usłyszy słowa: Murzyn chodź ze mną! Podskoczy, liźnie po twarzy, podbiega naprzód, wraca, patrzy przyjaźnie w oczy, merda ogonem i prowadzi. Idziemy alejami parku, żółte liście szeleści pod stopami, pomiędzy liśćmi mnóstwo żołędzi, bukwy, szyszek świerkowych. Wiewiórki uwijają się znosząc do kryjówek zapasy na zimę. Właśnie jedna śmignęła przed nami na drzewo. Skok Murzyna za nią wywołał chęć podroczenia się z nim, przykucnęła na gałęzi tuż nad nami, wywija kitą i przygląda się nam mrugając bezczelnie. Murzyn jest poirytowany, patrzy z pogardą w jej stronę, nie próbuje nawet podskoczyć, wie że poważnemu psu nie wypada kompromitować się. Napewno myśli, gdybyś tak zeszła trochę niżej, ale szkoda tracić czas idziemy dalej. Nad jeziorem zrywają się z trzcin jedna po drugiej dzikie wypasione kaczki, nie dziw, jest po żniwach, na ścierniskach pozostało dość ziarna, żeru jest wiele, gorzej będzie w zimie, gdy gruba powłoka śniegu pokryje pola, odlecą na zimowe leża, wrócą tu w kwietniu na lęgi.

Nie widać czapli, tylko jastrzębie kwilą w górze krążąc nad lasem.

Po zlustrowaniu lasu idziemy do ogrodów; tylko poszczególne krzaki pomidorów mają jeszcze po kilka niedojrzałych owoców, już nie dojrzeją, trzeba je zebrać na sałatkę, zanim zwarzy je szron. Warzywa za wyjątkiem kartofli już wykopane, kopanie kartofli rozpocznie się w tym tygodniu już najwyższy czas, połowa października. W tym roku wogóle roboty u nas spóźnione, wszystkiemu winno zepsucie się studni, do naprawy której trzeba było zwozić materiały, narzędzia, odrywać ludzi od polnych robót.

Z dnia na dzień później wstają poranki, są one coraz chłodniejsze i coraz wcześniej zapadają wieczory; żółknieją i wiotczeją trzciny nad stawami, za lada podmuchem sypią się liście z drzew. Ustał ludzki gwar na polach, roztoczyła się na nich cisza, tylko kuropatwy biegają parkami po ścierniskach

i podorywkach. Z zarośli tu i ówdzie rozsianych zagajników wysunie się na ich krawędź trwożnie kozioł, bada wzrokiem okolicę a za najmniejszym podejrzanym szmerem kładzie po sobie rogi i daje susa w las.

Murzyn patrzy na mnie z wymówką, wstyd mu chodzić z takim panem, który nawet do kozła nie strzeli. Trudno piesku, niemcy zabrali mój mauser, drugiego nie kupię, bo i po co? Niedowierzam już memu wzrokowi i gdybym spudłował byłbyś bardziej ze mnie niezadowolony i niżej spuściłbyś twój zniechęcony łeb.

Pensjonariusze oczekują z tęsknotą naprawy studni, gdyż od tego zależy możność uruchomienia centralnego ogrzewania. Stanie się to w najbliższych dniach, gdyż narzędzia wiertnicze są już nadane na kolej. Podczas obiadu toczy się poważna dyskusja nad ożywieniem działalności Schroniska jako ośrodka kulturalnego dla Kamienia i wsi okolicznych. Wyłaniają się rozmaite realne propozycje jak zorganizowanie kółka amatorskiego przy wciągnięciu do niego młodzieży wiejskiej, stworzenia wypożyczalni książek, zradiofonizowanie wsi, urządzanie pogadanek i odczytów.

Wszystkie te projekty dadzą się zrealizować.

Utworzono samorząd Schroniska, ustanowiono Zarząd złożony na razie z trzech osób, po przybyciu kilku zapowiedzianych nowych pensjonariuszów Zarząd ten będzie powiększony.

Miejsca dla nowych jest dość. Teraz sami pensjonariusze będą gospodarzami u siebie i dbać będą o doprowadzenie Schroniska do samowystarczalności, gdyż ufają, że nowy Zarząd pod kierownictwem Ob. Maćkowiaka przezwycięży wszystkie trudności, zwłaszcza, iż wszyscy pensjonariusze przyrzekli dopomóc w tym dziele, wybrali poszczególne sekcje: gospodarcze, oświatowe i kulturalne, prowiantowe, hodowlane, i kulinarne.

Jest piękny dzień jesienny, słońce sieje swoje ciepłe promienie, ustawiamy przed domem ławki, chcemy zrobić wspólne zdjęcie całego zespołu.

Murzyn dostał nakaz pójścia do budy. Rozkazu powtarzać nie trzeba, umie słuchać. Z żalem wystawiwszy głowę z budy przygląda się przygotowaniom do zdjęcia, jak chętnie kręciłby się on w tym towarzystwie, wie, że wszyscy go lubią.

Pensjonariusze cieszą się na spodziewany przypływ nowych osób, są pewni, że wrócą nawet ci, którzy opuścili Schronisko i tęsknią za nim. Wszystko możliwe.

Zyg.

Listy z Kraju

Garwolin: Dnia 24 września 1950 r. o godz. 11 odbyło się w lokalu Gimnazjum przy ul. Długiej Walne Zebranie członków naszego Koła z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie, 2. Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zebrania, 3. Sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 1949/50, 4. Sprawozdanie kasowe, 5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 6. Wniosek o udzielenie absolutorium Zarządowi, 7. Wybory władz Koła, 8. Wnioski.

Zebranie zagaił przewodniczący Zarządu Ob. Franciszek Zając, witając zebranych i dziękując za popieranie celów Związku i prosząc o wytrwanie nadal w dotychczasowej przychylności dla spraw organizacyjnych, jednanie członków i prenumeratorów „Emeryta".

Po zagajeniu poprosił sekretarza Ob. Krauzego Władysława o odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania, oraz powołał do Prezydium Zebrania Ob. Ob. Czechównę Marię i Mikołaja Gregoriewa

Odczytany przez sekretarza protokoł poprzedniego Zebrania z dnia 25 września 1949 przyjęto bez zmian i uzupełnień a tak samo przyjęto z zadowoleniem złożone przez sekretarza szczegółowo opracowane sprawozdanie z czynności Zarządu w okresie sprawozdawczym.

Skarbnik Ksawery Bukowski złożył sprawozdanie kasowe z którego wynika, że:

przychód w roku sprawozdawczym wynosił	zł 24.232
rozchód wynosił	zł 12,982
saldo gotówkowe wyn. na dz. 1. I. 50	zł 25,634
saldo gotówkowe na dz. 24. IX. 50 wyn.	zł 36,898
z czego na książeczce czek. P.B.R.	zł 35.000
w kasie podręcznej skarbnika	zł 1,898
w sumie złożonej w Banku mieści się fundusz Kasy Pośmiertnej w kwocie	zł 22,000

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Ob. Andrószowski odczytał sprawozdanie Komisji, która stwierdza skrupulatne i przejrzyste prowadzenie ksiąg i dowodów kasowych oraz oszczędną gospodarkę i wniósł o udzielenie pokwitowania skarbnikowi i całemu Zarządowi, oraz o przyznanie skarbnikowi Ob. Bukowskiemu i sekretarzowi Krauzemu jednorazową remunerację po 3.000 zł co jednogłośnie zostało uchwalone.

W dyskusji nad sprawozdaniami przewodniczący Ob. Zając wniósł o ofiarowanie na odbudowę Warszawy i na fundusz prasowy „Emeryta" po 1.000 zł co zostało uchwalone.

W dalszym ciągu dyskusji poruszano sprawę opału na zimę oraz ciężkie warunki w jakich żyją emeryci z powodu niewystarczających zaopatrzeń emerytalnych. Przewodniczący przedstawił, że Zarząd Związku Zrzeszeń zabiega wytrwale o przyspieszenie prac Komisji dla świadczeń emerytalnych. Należy więc uzbroić się w cierpliwość, zwłaszcza, że Zarząd miejscowy pracuje intensywnie i zdobywa co może dla swoich członków.

W imieniu Zarządu Ob. Zając zgłosił rezygnację całego Zarządu i wniósł po myśli § 8 statutu o wybór nowego zespołu, złożonego z ludzi świeższych, nowych, którzy lepiej i skuteczniej pracować będą na korzyść członków.

Po przemówieniu Ob. Waśniewskiego zebrani uprosili dotychczasowy Zarząd o zatrzymanie swoich godności co też nastąpiło, wobec czego nowy Zarząd stanowią: Ob. Ob. Franciszek Zając przewodniczący, Edward Brzozowski zastępca przewodniczącego, Ksawery Bukowski skarbnik, Władysław Krauze sekretarz Zygmunt Tkaczyk II-gi sekretarz i członkowie Zarządu: Modrzewski Stanisław, Lupińska Aleksandra, Kępska Antonina, Zającowa Katarzyna. Do Komisji Rewizyjnej wybrano Ob. Ob. Androszowskiego Michała, Mirowską Józefę i Grigoriewa Mikołaja.

Wszyscy wybrani przyjęli mandaty. Zebrani postanowili poprzeć odwołanie Ob. Krauzego od orzeczenia Komisji Weryfikacyjnej, które opracuje adwokat na koszt Związku.

Walne Zgromadzenie uchwaliło do czasu przywrócenia Ob. Krauzemu zawieszonej emerytury wypłacać mu miesięcznie po 500 zł za prowadzenie sekretariatu, za oddanie u siebie lokalu na zebrania Zarządu oraz za sporządzanie dla Związku pism na jego własnej maszynie.

Władysław Krauze — sekretarz   Franciszek Zając — przewodniczący

W wolnych wnioskach uchwalono poczynić starania o zdobycie odpowiedniejszego lokalu dla Koła, albowiem dotychczasowe pomieszczenie jest nie wystarczające.

Godziny urzędowania ustalono na wtorki i piątki od godziny 16—18-tej, z tym, że do odbierania i kwitowania wpłat upoważniony jest jedynie skarbnik Koła.

Na tym Zebranie i protokół zakończono.

(—) Kwiatkowska Maria, (—) Szumski Stanisław

Nowa-Wieś: Donoszę uprzejmie Szanownej Redakcji, że otrzymałam z Państwowego Zakładu Emerytalnego następujące pismo:

Warszawa, dnia 27 września 1950 r.
Nr V/25/588—161/50
Ob. Kamińska Stanisława
emer. sekretarz Policji Państwowej

Państwowy Zakład Emerytalny zawiadamia, że Komisja Weryfikacyjna przy Prezesie Rady Ministrów orzeczeniem z dnia 4. września 1950 r. Nr 615a) przywróciła Obywatelce prawo do zaopatrzenia emerytalnego. W związku z tym, Państwowy Zakład Emerytalny wznawia Obywatelce zawieszoną poprzednio wypłatę zaopatrzenia emerytalnego. Jednocześnie załącza się dekret przeszeregowania.

(—) Andrzej Gulina
Za Dyrektora Technicznego

Powyższe podaję za pośrednictwem „Emeryta" do wiadomości Czytelników, by wlać w nich otuchę i nadzieję, że jednak od czasu do czasu największe zwątpienie przemienia się w nieopisaną radość.

St. K.

Opole: Dnia 10 września br. odbyło się u nas Walne Zebranie członków naszego Koła, z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie,
2. Sprawozdanie z całokształtu działalności za lata 1947, 1948, 1949 do końca sierpnia 1950.
3. Sprawozdanie kasowe za czas powyższy,
4. Udzielenie pokwitowania ustępującemu Zarządowi,
5. Wybór władz Koła,
6. Wolne wnioski.

Zebranie zagaił wiceprezes Ob. Szumski i przedstawił osiągnięcia Zarządu w okresie sprawozdawczym a mianowicie: uzyskanie po pół tony węgla na osobę, biletów do teatru i kina, cytryn, żarówek, darów UNRRA, kartek na mięso i tłuszcze, materiałów tekstylnych, tenisówek.

Po powyższym sprawozdaniu zreferował skarbnik dochody i wydatki, po czym Komisja Rewizyjna podała wyniki badań gospodarki finansowej Koła, jak następuje:

1. Saldo kasowe na 1 stycznia 1948 zł 5.314.—
2. Saldo kasowe na 1 stycznia 1949 zł 8.320.—
3. Saldo kasowe na 1 stycznia 1950 zł 1.261.—
4. Saldo kasowe na 31 sierpnia 1950 zł 5.385.—

Komisja uznała gospodarkę, rachunki i dowody kasowe jako celowe i zgodne ze stanem ksiąg i wniosła o uchwalenie pokwitowania ustępującemu Zarządowi, co jednogłośnie zostało uchwalone.

Do władz Koła zostali wybrani:

Stanisław Szumski prezes, Julian Wojtowicz wiceprezes, Kocak Jan skarbnik, Kwiatkowska Maria sekretarz, Żardecka Emilia zastępca sekretarza, Wiczkowska Helena i Warchoł Jan ławnicy; Walczakowski Józef i Kowalkowski Franciszek członkowie Komisji Rewizyjnej.

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Michał Kotowski: Zapomogi, które miały być być rozdzielone przez Wojewódzkie Rady Narodowe nie zostały dotychczas upłynnione, gdyż Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nie wyasygnowało potrzebnych na ten cel kredytów zapomogowych.

Ob. Wichert Krosno n/Wisłokiem: Dziękujemy serdecznie za dalszą partię książek dla biblioteki w Schronisku Emerytów w Kamieniu. Szkoda tylko, że takie wartościowe trzy tomy „Narty" odarte zostały z twardej oprawy, o którą — dziś ze względu na brak funduszów bardzo trudno.

Ob. Kamińska Stanisława: Dziękujemy za wiadomość, iż Komisja Weryfikacyjna przywróciła Obywatelce jako emerytowanemu sekretarzowi Policji Państwowej prawo do zaopatrzenia emerytalnego a Państwowy Zakład Emerytalny przeszeregował Obywatelkę do właściwego stopnia służbowego.

Związek Leżajsk: Dziękuję za uwiadomienie o ilości członków i przekazaniu składek do Warszawy, pismo przesłaliśmy do Sekretariatu w Warszawie.

Ob. Józewski Michał: Jeżeli żąda się informacji, należy podać dokładne dane odnośnej osoby, inaczej trudno doradzić.

Ob. Białecki w Strzałkowie: Fakty podane w liście do nas powinien Ob. przedstawić Ob. Przewodniczącemu Komisji Weryfikacyjnej, jako nowe okoliczności, powodujące wznowienie postępowania weryfikacyjnego zwłaszcza, że Ob. przejęty został w roku 1918 do służby polskiej z państwa zaborczego z zagwarantowaniem tak posiadanego stopnia służbowego jak i zaliczeniem do wysługi 20 lat służby poprzedniej i że prawa w ten sposób nabyte nie są prawem ruchomym, które może być uchylone jakimś nowym przepisem. W ogłoszonym w Nrze 20 „Emeryta" w wyjaśnieniu Ob. Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej, wyraźnie podano, iż emerytów nie pozbawia się praw nabytych przed rokiem 1918 i że są tylko nieliczne wypadki zawieszenia emerytur osobom, które przeszły w stan spoczynku przed rokiem 1926—1928.

Ob. Markiewicz Piotr Warszawa: Nie możemy domyśleć się o jakim dekrecie mówi Obywatel, twierdząc o upaństwowieniu emerytów państwowych i wojskowych.

Emerytom b. Banku Polskiego wypłaca nadal emerytury Narodowy Bank Polski. — Jak długo stan ten się nie zmieni, przez przejście tych emerytów pod opiekę Państwowego Zakładu Emerytalnego, wzgl. przez jakiś inny Zakład Emerytalny, który możliwie będzie stworzony, tak długo o podwyższeniu emerytur emerytowanym pracownikom bankowym b. Banku Polskiego decyduje Narodowy Bank Polski.

Ob. Makowska Maria: Wszyscy emeryci punktowi otrzymują połowę zaopatrzeń emerytalnych zmniejszonych o 8%. — Jesteśmy zdania, że w tej sprawie szkoda wnoszenia jakichkolwiek zażaleń lub odwołań.

Zainteresowany starzec 80 letni musi odczekać na orzeczenie Komisji Weryfikacyjnej, wnoszenie jakichkolwiek ponagleń nie jest wskazane. Co ma przyjść przyjdzie samo bez ponagleń.

Rokietnica M. S.: Niestety z powodu zakonspirowania, które najlepsze artykuły i korespondencje podają w wątpliwość co do autentyczności, skorzystać nie możemy. Nie mamy sposobu sprawdzenia podanych faktów.

Ob. Rybotycki, Zaryte: Reklamowanie „Emeryta" przed uregulowaniem prenumeraty było bezcelowe. Administracja musi postępować rygorystycznie i przestrzegać wpływów prenumeraty, inaczej nie mogłaby wywiązać się z zobowiązań.

Ob. Michalska Malwina: Kamień Wielki leży na linii kolejowej Krzyż—Kostrzyn. Najdogodniejszy pociąg z Poznania wychodzi o godz. 8,47 (posp.) w Krzyżu przesiadka na pociąg osobowy i jest się o godz. 14,23 na stacji kolejowej Kamień Mały, skąd do Schroniska w Kamieniu Wielkim 2 km.

Są jeszcze inne pociągi z Poznania a to: pospieszny 4,28 do Krzyża z przesiadką w Krzyżu, ten przychodzi do Kamienia o godz. 8,40, osobowy o godz. 8,47 posp. przychodzi do Kamienia o godz. 14,23, godz. 11,07 osob. przychodzi do Kamienia 17,00 i bezpośredni osobowy Poznań — Kostrzyn o godz. 18,45 osob., który niestety przychodzi do Kamienia Małego o godz. 0,15 w nocy.

Najlepiej uwiadomić Schronisko Emerytów w Kamieniu Wielkim (poczta w miejscu) powiat Gorzów Wielkopolski na kilka dni przed tym o dniu i godzinie przyjazdu z prośbą o wysłanie koni do pociągu.

Ob. Jaskólski Mikołaj: Nie rozumiemy Obywatela, albo Ob. nie rozumie nas. Wdowa nie otrzymuje wtedy zaopatrzenia emerytalnego wzgl. wdowiego, jeśli została sądownie rozwiedziona lub separowana. Jeżeli natomiast mąż z powodu choroby pozostaje w zakładzie leczniczym, nie istnieje powód pozbawienia jej zaopatrzenia wdowiego w razie śmierci męża.

Twierdzi Ob., że oświadczono mu w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, iż od 1 stycznia 1951 repatrianci ze wschodu byli pracownicy samorządowi przestaną otrzymywać zaopatrzenia emerytalne z kas samorządowych, gdy to się sprawdzi to przejdą oni napewno pod opiekę Państwowego Zakładu Emerytalnego, — obojętnie, czy będzie on istniał w formie obecnej, czy innej. Dotychczas podobne rozporządzenie nie zostało ogłoszone a pogłosek na ten temat ogłaszać nie będziemy. Nie wiemy również, czy Komisja dla Świadczeń Emerytalnych zakończy swoje prace przed 1 stycznia 1951 r.

Ob. Zegadłowicz Władysław: O ile emeryt państwowy zostanie reaktywowany w służbie, — co powinno być potwierdzone odpowiednim dekretem służbowym, przestaje być emerytem i traci emeryturę. Jego służba po reaktywowaniu zostanie zaliczona w pełni do emerytury przy jego przeniesieniu w stan spoczynku. — Jeżeli przyjęty zostanie do służby w charakterze pracownika kontraktowego, wówczas emerytura jego nie ulega ani ogra-

niczeniu ani zmianie. — Istnieje możliwość, iż reaktywowany w służbie w niższym stopniu służbowym, aniżeli był spensjonowany, będzie otrzymywał emeryturę w tym niższym stopniu na wypadek ponownego spensjonowania.

Ob. Kwiatkowski: Dziękujemy za datek na fundusz prasowy oraz za wycinek z Expressu Wieczornego. Niestety dotyczy on inwalidów Wojennych, których przejmuje Państwo pod swoją opiekę rozwiązując Związki Inwalidów i tworząc państwowe Związki Powiatowe i Okręgowe.

Jeżeli wniósł Ob. zażalenie na orzeczenie i przytoczył nowe okoliczności, które w postępowaniu weryfikacyjnym nie były brane pod uwagę musi Ob. odczekać na jego załatwienie. Ponaglanie i pisanie nowych pism nie jest wskazane.

Ob. Bolesław Zarzycki: Schronisko Emerytów w Bystrzycy czynne jest tylko w czasie od 1 maja do końca października każdego roku, gdyż brak w nim nie tylko pieców ale i stosownych przewodów kominowych. Adres tego schroniska brzmi: Schronisko Emerytów Państwowych, Bystrzyca Górna pow. Świdnica D. Śl. (poczta w miejscu) stacja kolejowa Lubachów (wprost naprzeciw Schroniska). O przyjęcie na pobyt letniskowy należy napisać do prezesa Związku Emerytów Państwowych i Wojskowych — Poznań, ul. Limanowskiego 11. Koszty utrzymania w tym roku wynosiły 500 zł za osobodzień.

Do Schroniska może emeryt przyjechać z żoną ewent. z dziećmi.

Obyw. M. Ryb - Oliwa: Przynależenie do Związku w Gdańsku nie jest dla nas miarodajne, gdyż Zw. w Gdańsku nie należy ani do Poznania ani do Związku Zrzeszeń w Warszawie; udzielanie więc informacji jego członkom należy do niego i nie rozumiemy, dlaczego zamiast pouczyć członka jak w danym wypadku ma postąpić, — kieruje go do nas.

Ob. nie jest nawet prenumeratorką naszego pisma, więc pretensje są niesłuszne, gdyż naszym prenumeratorom odpowiadamy odwrotnie o ile dołącza znaczek pocztowy na odpowiedź, o ile nie, odpowiadamy w „Emerycie".

KOMUNIKAT

Glazerowa Eleonora, była nauczycielka w Kutkorzu pow. Złoczów wojew. lwowskiego, prosi Czytelników „Emeryta" o podanie obecnych adresów inspektorów szkolnych Żychiewicza, Łebedowicza, nauczycielki Anny Jakubowskiej z Kozłowa, i kierownika szkoły pow. złoczewskiego Kajetanowicza, — pod adresem: Żnin Wlkp., pl. Wolności 13 — koszta opłaty pocztowej zwróci z podziękowaniem.

Od Administracji!

P. Krzyżanowska Trzemeszno Lubuskie: Prenumerata opłacona do końca br.

P. Gościński Krosno n Wisłokiem: Prenumerata zapłacona do końca br. po potrąceniu z przesłanej kwoty 250 zł zaległej dopłaty w kwocie 40 zł resztę 210 zł zaliczono na Fundusz Prasowy.

P. Zieliński Lublin: Do Kasy Pośmiertnej przyjmujemy jedynie członków należących statutowo do Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu.

P. Palacka J. Głogówek: Prenumerata zapłacona do końca br. — Związek Emerytów Państwowych w Prudniku mieści się przy ul. Szkolnej 10 Prezes Ob. Hajdun.

Przypominamy Prenumeratorom Komunikaty Redakcji, że o każdorazowej zmianie adresu należy powiadomić Administrację Emeryta najpóźniej do 8-go i 20-go każdego miesiąca. Nadesłane po tym terminie zawiadomienia będą mogły być uwzględnione dopiero przy wysyłce następnego numeru. Reklamacje, że abonent nie otrzymał czasopisma na nowy adres, nie będą uwzględniane. Za każdorazową zmianę adresu należy przesłać należność gotówką w kwocie 10 zł. W zawiadomieniu o zmianie adresu należy podawać stary adres i nowy pismem czytelnym.

Reklamacje w sprawie nie otrzymania czasopisma, potwierdzonego przez Urząd Pocztowo-doręczeniowy, może Administracja uwzględnić o ile wpłyną w terminie 6-cio dniowym od daty wysłania czasopisma tj. do 6-go i 20-go każdego miesiąca. Nadesłane po tym terminie reklamacje nie mogą być uwzględnione.

Do pism wymagających załatwienia pisemnego prosimy dołączać znaczki pocztowe.

Związek Emerytów w Krakowie, prosimy o podanie prywatnego adresu Ob. Łodyńskiego Włodzimierza, ponieważ na odcinku czeku PKO nie podał ulicy i numeru domu.

Sprawozdanie Skarbnika:

W Administracji naszej złożyli na Fundusz Prasowy:

P. Stolarski Józef, Warszawa 50,—; p. Królińska Izabela, Katowice 440,—; p. Pietraszkiewicz Władysław, Swarzędz 500,—; p. Sobieski Teodor, Poznań 80,—; p. Hojan Jan, Poznań 100,—; p. Kisielewski Władysław, Poznań 50,—; p. Włoch Władysław, Poznań 100,—; p. Ochocki Henryk, Poznań 500,—; p. Wirski Marian, Poznań 200,—, p. Krzyżagorska Prakseda, Poznań 5,—; p. Matuszkiewicz Władysław, Poznań 1000,—; p. Z. B., Poznań 100,—; p. J. L., Poznań 100,—; p. Gromadzińska Elżbieta, Poznań 150,—; p. Witajewska Katarzyna, Poznań 200,—; p. Skupniewicz Jan, Poznań 200,—; p. Słowikowski Zdzisław, Brzeg n/O. 140,—; p. Chmielewski Józef Zw. Em. Państw. Legnica, 200,—; p. Łopusiewicz Olga Zw. Em. Państw. Legnica 200,—; p. Żurowski Jan, Wargowo 10,—; p. Zimek Jan, Żywiec 120,—; p. Szymański Jan, Brzeg 60,—; p. Szuber Michał, Poznań 200,—; p. Lewicki Władysław, Przemyśl 40,—; p. Konieczny Antoni, Bydgoszcz — z wdzięcznością dla Pana Prezesa Gizelli za nieustanne staranie o poprawę bytu emerytów 300,—; p. Zawadowski Mikołaj, Wieńczka 700,—; p. Kowalczyk Stanisław, Poznań 500,—; p. Niezabitowska Leontyna, Poznań 100,—; p. Skubisz Małgorzata, Poznań 50,—; p. Bartczak Julia, Poznań 100,—; p. Szypuła Sylwester, Lubliniec 140,—; p. Krzyżanowska Justyna, Trzemeszno 50,—; Związek Emerytów Państw. Dębica — zebrane od członków Związku przy płaceniu składek za III kwartał 1950 r. 1240,—; Zw. Emerytów Państw. Dębica — zamiast wieńca dla śp. Gawlika Maksymiliana w-prezesa Pow. Zw. Emerytów Państw. w Dębicy, zmarłego dnia 22. 9. 50 r. składa Związek na fundusz prasowy 1000,—; p. Gościński Władysław, Krosno n/W. 210,—; Związek Emerytów Państwowych Chełm Lubelski dobrowolne składki na fundusz prasowy: p. Spunda Stefan 100,—; p. Wolski Maciej 25,—; p. Dragan Emilia 25,—; p. Madej Ferdynand 15,—; p. Moczulski Jan 135,—; p. Drozdowska Maria 25,—; p. Siarkowska Melania 500,—; p. Rudakowska Marianna 10,—; p. Marzec Jan 20,—; p. Tarandzio Anna 20,—; p. Kluczek Bronisława 25,—; p. Kraś Aleksandra 25,—; p. Borman Klementyna 25,—; p. Markiewicz Kajetan 100,—; p. Stepanowa Alicja 100,—; p. Szykierowa Jadwiga, Miłosna k Warszawy 120,—.

Treść numeru:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5 — P. Z. G. Poznań, Strzałowa 2a — 1211 4500 X 0 K 1 11491